

ارائه راهکارهایی برای سرزندگی و یادگیری بیشتر کودکان در پارک های محلی شها شفیع^{*۱}، پیام نورانی^۲

۱- کارشناس شهرسازی شهرداری تهران، کارشناس ارشد طراحی و برنامه ریزی شهری و منطقه ای، تهران نارمک میدان ۱۶ کوچه ده متری اول پلاک ۱۴ واحد ۱،

shahlashafiee6283@yahoo.com

۲- کارشناس ارشد شهرسازی شهرداری تهران، کارشناس ارشد طراحی و برنامه ریزی شهری و منطقه ای، تهران تهرانپارس ۱۴۸ غربی پلاک ۳۵ واحد ۵ ، p_noorani@yahoo.com

چکیده

امروزه ساخت و ساز های بی رویه، افزایش تراکم ساختمانی و آپارتمان سازی در شهرهای بزرگ، سبب کاهش سرانه های فضای باز شده است و بسیاری از نیازهای کودکان که در گذشته در حیاط خانه ها و کوچه ها مرتفع می گردید، تامین نمی شود. علایق و نیازهای مختلف کودکان در سنین رشد نیازمند ایجاد محیط های سرزنده است تا زمینه بروز خلاقیت و کنجکاوی و هیجان کودک با حضور در این فضاها، شکوفا شود. در حال حاضر پارک های محلی به عنوان شاخص ترین فضاهای باز و عمومی نزدیک محل سکونت کودکان، تنها از چند تاب و سرسره و الاکلنگ تشکیل شده اند و این فضاها پاسخگوی نیازهای مختلف کودکان نمی باشند. کودکان وقتی مثر ثمرتر خواهند بود که به فضاهای آموزشی و پرورشی آنها توجه جدی شده و استعدادها و علایق آنها به درستی شناخته شود. در این مقاله سعی شده است پس از مطالعه درباره فواید بازی و نقش آن در سلامت جسمی و روحی کودکان، با استفاده از مدل تحلیلی و شاخص های سرزندگی و یادگیری، سولاتی را در قالب پرسشنامه مورد بررسی و ارزیابی قرار داده، همچنین از کودکان خواسته شده که فضاهای مورد علاقه خود را در پارک های نزدیک خانه اشان به صورت گروهی و فردی به تصویر بکشیدند و نقاشی های آنها توسط متخصص کودک تحلیل شده و در نهایت ضوابط و راهکارهایی جهت افزایش فضاهای شاد، پرهیجان، خلاق و آموزش دهنده در عین حال ایمن در کمترین فاصله از محل سکونت برای کودکان در پارکهای محلی ارائه شده است.

واژه های کلیدی: کودک، بازی، پارک محلی، یادگیری، سرزندگی